

allermindſte. Dernæſt vil jeg ogſaa ſige til det ærede Medlem, der talte ſidſt, at der jo ſlet ikke her er Tale om at inddlande Lovgivningene mere og mere heri. Det, Spørgſmaalet væſentligt gaar ud paa, er en Stærpeſe af nu beſtaaende Straffebestemmelſer, men det er jo dog ikke at blande Lovgivningene mere ind, end den allerede nu er blandet ind i diſſe Forhold. Det ſkal man mindes, at Lovgivningene jo allerede er blandet ind i dette Forhold. Som Medlem af Mindretallet kan jeg væſentlig henholde mig til Udtalelſerne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 5te Valgkreds (Boos); men jeg ſkal dog ſige, at den nærmefte Grund, hvorfor jeg har ſluttet mig til det Mindretal, ſom forſlaar Andragendet henviſt til Juſtitsminiſteren, er, at jegønſker, at Minimumsſtraffen maa blive forhøjet. Er det ſørſt kommet ſaa vidt, at der bliver Tale om Straf, ſaa tror jeg, at det er i høiefte Grad uheldigt, at man benytter ſaa ſmaa Straffe. Skal Straffen have nogen Betydning, maa det være ved at virke før Lidet, alſaa forſaarvidt noget Afſtrækkende, fordi jeg tror, at Folk ſhulle betænke ſig to Gange, inden det kommer dertil, at de i det Hele taget anmeldte diſſe Forhold for Dvigheben og derved bringe dem ind under Straf. Er Straffen ſaa ſørſt kommen, ſaa maa man antage, at den bør have nogen Betydning, at den i hvert Tilfælde bør være temmelig ſølelig; ellers kan den ikke gjøre nogen Nytte. Ellers faar man let alle de Ulemper, der følge med Straffen, uden at man opnaar noget Gode paa den anden Side. Jeg for mit Vedkommende vil ſige, at jeg ogſaa af den Grundønſker Minimumsſtraffen forhøjet, at Dommerne da i en vis Hensende blive forſigtige i Anvendelſe af Straffebestemmelſer og ſe, om det ikke paa nogen Maade er muligt at undgaa dem; thi er det ſørſt kommet til Straf, tror jeg, at i Virkeligheden det Værſte er ſlet. Hvad det andet Spørgſmaal angaar, ſom er draget frem, da tør jeg ikke ſige beſtemt, hvilken Indſtydſelſe det har, naar Kvinderne gaa i Forbøn. Jeg kan godt forſtaa, at maaffe det første Dieblits Brede kan give Anledning til, at det kommer til Angivelſe og Anmeldelſe, men at Kvinden ſaa maaffe bagefter, efter en nærmere Overveielſe, kan fortryde, hvad der er ſket, og da vilde det maaffe være urigtigt ikke at tage Hensyn hertil. Derfor tør jeg ikke ſige noget Beſtemt om dette, men jeg maa paa den anden Side dog mene, at man ikke uden ſtore Betænkeligheder og ikke uden under viſſe, i ethvert Fald nogenlunde betryggende Former bør gaa til at give dette et vidt Spillerum. — Det er væſentligt diſſe Bemærkninger, ſom jegønſkede at gjøre, og jeg vil ſige, at der efter min Opfattelſe virkelig er god Grund for den høitærede Miniſter til at tage dette Spørgſmaal under Overveielſe, dog

ikke ſaaledes, at forſtaa, at det ſhulde tages under en enſidig Overveielſe. Naar den ærede Ordſører antydede dette, ſaa er det ialtfald ikke ſaa fra Mindretallets Side, at noget af dets Medlemmer, mig bekendt, ſhuldeønſke Beſtemmelſerne gjorte enſidige. Saaledes er Beſtemmelſen efter den Opfattelſe, jeg har af Paragrafen, ikke nu for Dieblittet, og ſaaledes er det heller ikke, at manønſker, at Forandringen ſhulde foregaa.

Branded: Jeg ſkal tillade mig ganſke kort at udtale, hvorfor jeg vil ſtemme for dette Andragendes Henviſning. Det, ſom forekommer mig at være den ſvageſte Side ved Andragendet, er det Samfund, fra hvilket det er gaaet ud. Jeg kundeønſke, at dette Samfund havde ſtaaet ved større Betydning for os, at det havde udrettet Ting for Kvinden, ſom gav det en vis Autoritet. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Jeg tror ikke, at hverken de Navne, ſom ikke ere blevene nævnte, eller de Navne, ſom maaffe kunne være blevene nævnte, ville give Andragendet en ſtor Vægt. Dette ſynes jeg imidlertid, at det er det Mindre ved dette Andragende. Sagen ſelv ſynes mig nemlig ſaa klar og ſaa lille, at det forundrer mig, at der er vaft i Folkethinget en ſaa ſtor Opposition imod den. Det undrer mig, at Folkethinget ikke vil være noget mere liberalt idag. Der ſynes idag at være en vis melantoffſt Stemning over os. Man ſhulde tro, det var lutter plagede Egtemænd, der udtalte ſig om dette Andragende, thi mærkeligt nok er det, at Egtemændene idag have nydt en større Sympathi end Egtehuſtruerne. Den ærede Ordſører, ikke for dette Andragende, men for alle Andragenderne, ſagde idag i ſin Tale, at det almindelige Forhold var dog nok det, at Manden led ligefaa meget i Egteſkabet ſom Huſtruen, men at Sagen var den, at det var den ſvagere Part, der klagede. Denne Uttring forekom mig i høi Grad forbauſende, jeg tror ſlet ikke, det er Tilfældet. Jeg tror, at ſelv om der meget ofte kommer Sager frem om Tilfælde, hvorunder Huſtruen lider Ondt, ſaa er der mange, mange flere Tilfælde, hvor det ſlet ikke kommer frem, af den Grund, at den ſvagere Part netop ikke klager og ikke tør klage, men lider meget uforſkyldt og meget længe, inden det kommer frem for Offentligheden. Jeg tror, at der gaar ſaa meget i Svang i den Hensende, at det forekommer mig, at om vi blot rent moralſk kunde demonſtrere imod dette ved at ſtemme for dette Andragendes Henviſning, ſaa maatte alle vi, ſom ere Benner af Kvindesagen, gjøre det. Vi ere jo Alle, ſige vi, Benner af Kvindesagen, men alligevel, naar det kommer til Stykket, vil man dog ſtemme imod dette Andragendes Henviſning. Baa de ærede Ordſører